ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 6 ЮЛИЙ 1924 ГОД. БРОЙ 4.-56

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 2·50 лв. на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 1 левъ на дума.
Търговски по 50 ст. на □ см.
За хроникиране—5 лева на редъ
Всичко въ предплата.
Рѫкописи не се връщатъ.

КЕРЕМИДИ — марсилски типъ по 14 въ квадратенъ метъръ, сортирани въ три качества

ТУХЛИ — машинни и рѫчни

ще намѣри всѣки всѣкога при **най-износни цени** въ **фабрика**

„ТУНДЖА"

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ЗА КЕРАМИЧНИ ИЗДѢЛИЯ СЪ ФАБРИКА ДОГАРА ЯМБОЛЪ.

Порѫчки се изпълняватъ отъ фабриката веднага.

2—2

Акушерката Райна Карапчанска—Дончева

се премѣсти въ I-и отдѣлъ на гр. Ямболъ, улица «Търговска», въ домътъ на **Никола попъ Груевъ**, срещу училището «св. Кирилъ и Методий». 1—3

СЛАВЪ КЕРМИДЧИЕВЪ & СИНОВЕ

ЯМБОЛЪ.

Всички видове желѣзария.
Циментъ италиянски.
Най-голѣмъ складъ отъ помпи за вода и трѫби.
Центрофугални помпи за мандри. 2—2

Бояджийско Декоративно Строително Ателие „ШЕВИЦА"

ул. „Македонска"—срещу зарзаватчийскитѣ дюкяни. 1—3

Приема за изработване всѣкаква бояджийска работа, като: стенна декорация, фирми на ламарина, платъ, зидъ и стъкла.

Боядисване разни мобели и др. въ разни цвѣтове.

Въ ателието се продаватъ разни шаблони за декорации, като: бордюри, фризи, щрайзери и тапети съ една и нѣколко бои.

Продава или приготовлява готови блажни бои, като дава и опѫтвания за начина на работенето.

СТЕФАНЪ СТАНЧЕВЪ

КОМИСИОНЕРЪ-ЕКСПЕДИТОРЪ

Съобщава, че е отворилъ отъ 15 миналия май посредническа кантора, която се занимава съ освобождаване и експедитиране на дребни, вагонни и колетни пратки, като урежда всѣкакъвъ видъ рекламации предъ Българскитѣ Държавни Желѣзници.

Като дългогодишенъ чиновникъ по желѣзницитѣ и отъ друга страна, като е въ постоянни връзки съ популярния **комисионеръ ИСАКЪ КЕМАЛОВЪ**, всѣки може да бѫде напълно увѣренъ, че работата му ще бѫде свършена **бързо и акуратно.**

Кантората се намира на **площадъ „Кобургъ"**, срещу кафене «Сливенъ». 3—3

ИЗВЕСТИЯ.

Подписаната Мария Чирпанлиева известявамъ на почитаемата публика, че издаденитѣ отъ мене презъ 1922 година две полици по 2,000 лв. на името на зетъ ми Петъръ Петковъ, сѫ изплатени нему лично срещу издадена ми отъ него разписка, безъ да ми върне полицитѣ.

Понеже тия дни той е предлагалъ тия полици на други лица за шконтиране, моля нека всѣки бѫде предизвестенъ за предотвратяване отъ измама.

Моля сѫщо издадената отъ менъ полица на името на Петъръ Славовъ отъ гр. Ямболъ да не се счита търговска и не подлежаща на осребряване, понеже е само гаранционна по случай на получено капаро срещу сдѣлка на продаденъ отъ мене имотъ.

гр. Ямболъ, 2 юлий 1924 год.

Съ почитание: **Мария Чирпанлиева.**

ПРОДАВАМЪ бѫчви за вино, 1 кадузъ, 5 коля и кръчмарски мебели—маси, столове, резгяхъ, стъклария и др.

Справка администрацията.

„КАКВО СЕ ПИШЕ И ГОВОРИ".

Подъ горния надсловъ и съ подзаглавие *«Да се вгледаме въ провинцията»*, голѣмиятъ софийски журналъ *«Слово»* отъ 23 миналия юний пише:

«Въ «Слово» нашия директоръ г. Н. Милевъ на два пѫти вече лансира идеята да се опитаме, поне за една година, да направимъ, така да се каже, политическо примирие, и да отдадемъ на положително творчество всичката си енергия, която днесъ често неразумно пръскаме въ партийни гонения. А има едно поле, и то едно широко поле на положително, а особено на стопанско творчество, на което много отъ днесъ враждуващитѣ елементи могатъ да си подадатъ рѫка. Опитътъ само отъ една година ще е въ състояние да изцѣри много рани, а най вече много бѣснувания и заблуждения.

Тая идея изглежда не особно много съблазнява шумливитѣ политически ежедневници въ столицата. Види се, тѣ живѣятъ до голѣма степень отъ зрелищата на тая политическа арена, която се създава отъ взаимнитѣ борби. Не такова впечатление оставятъ, обаче, вестницитѣ отъ провинцията. Тамъ по-малко се занимаватъ съ партизански и политически разпри и се спиратъ много повече на обществени и стопански въпроси, които заслужаватъ да бѫдатъ третирани съ повече внимание и отъ софийския печатъ.

Ние взехме вестницитѣ получени само въ единъ день въ редакцията отъ провинцията. Какво виждаме тамъ? Кои въпроси интересуватъ тия провинциални труженици на перото, тия мѣстни общественици, които сѫ въ много по-прѣкъ контактъ съ народа и съ неговитѣ нужди.

«Тракиецъ» — Ямболъ се занимава на дълго съ водоснабдяването и електрическото освѣтление на града. Освенъ това той ратува съ уводна статия за уреждане плаването по Тунджа отъ Ямболъ до турската граница. Вестника съобщава, че на Георгьовдень за демонстрация и насърдчение е билъ пуснатъ съ моторъ кораба «Радецки» (всичко 12 тона) по Тунджа и плавалъ съ 40 души на него дори срещу течението. Вестника иска да заинтересува компетентнитѣ срѣди съ тоя въпросъ, чието разрешение ще съживи ямболския и казълагашкия край».

Лансиране на идеята да се направи опитъ, поне за една година, за политическо примирие, презъ което време вмѣсто партийни прения, партийния печатъ въ София да се отдаде на стопанско творчество, е ожидана инициатива и отрадно явление за помрачения народенъ духъ у насъ. Тая промѣна би одухотворила и оживотворила въ реално стопанство не малко суетно враждующи у насъ срѣди.

Споредъ тукашния край, не е необходимо предварително политическо примирие, за да се навлѣзе направо въ *стопанското творчество*. Ако *«Слово»* станѣше пионеръ на инициативата си и безъ предварително примирие за по-широко застѫпване на въпроси отъ стопански характеръ, самъ нагазѣше въ тая область, би можалъ да разчита, че тая му постѫпка ще се оцени като подвигъ срѣдъ вълнующето се море на политически страсти.

Безъ никакви въводителни одумвания, направо, като запѫтения Амундзенъ за север. полюсъ, ако *Слово* би пратилъ нѣкого отъ кореспондентитѣ си за стопански подемъ въ дебритѣ на провинцията, отчуждена за столицата като северния полюсъ за смѣлия му изследователь, той—българския журналъ *«Слово»*—би се сближилъ съ простото, но здраво като английска стомана българско племе, неудостоявано отъ лѫчезаритѣ на поевропейчена България, считаща себе си за унижение да протѣга омекотената си рѫчица къмъ попуканата изъ кальта и канаритѣ дѣсница на орача и овчаря край Срѣдня Гора и Сакаръ-Планина.

Не само на разходка и екскурзия, а за стопанско промисляне върху този край, кѫдето Тунджа протича, *«Слово»* би разкрилъ за четцитѣ на най-голѣмия журналъ въ България толкова съкровености, колкото Амундзенъ на Севера, съ тая разлика, че даннитѣ на Севера сѫ съ стойность за чистата наука, а даннитѣ отъ Тунджанска Тракия — съ значение за прехраната и поминъка на бедна и проста, но здрава България.

Ямболъ е анархистиченъ и деморализиранъ центръ, единъ отъ полковетѣ на който презъ септемврий на осемнадесетата бѣ наклѣветенъ за предателски; сѫщия той обаче е епопея на Балканската дивизия и макаръ наклеветенъ ще остане да краси челото на храбра България и не е чудно тогава, едновременно съ покварения за София Ямболъ, да се найдатъ много прости българи, безъ които и ученитѣ у насъ не биха намѣрили спойка за творчество.

Рѫкуватъ ли се сърдечно проста България и учена България, не както мнозина всрѣдъ София правятъ това лицемѣрно съ маниери,—тогава цѣлокупна България ще започне да се заздравява, както каквато е била, когато сме били по-прости, но поздрави преди войнитѣ.

С. Т.

Н. Петкановъ—агрономъ.

ЛИСТНИ ВЪШКИ И УНИЩОЖЕНИЕТО ИМЪ.

Кой не познава тия малки нагледъ животинки, но голѣми пакостници и неканени гости на земледѣлскитѣ култури. Тѣхъ ще срещнемъ навсѣкѫдѣ: по диви растения, трендафили, овощни дръвчета, бостани и пр. Биватъ боядисани: зелени, кафяви, черни и пр.

Не е предметъ на настоящата статия, да описвамъ живота или вѫтрешната направа на листната въшка, но да посоча по възможность *евтиното и лесноприложимо средство за онищожаване на тия малки пакостници*. Вредятъ съ това, че отнематъ соковетѣ (хранителнитѣ материи), вследствие на което растението, което е нападнато, неможе правилно да се развива, остава наназадъ, нѣкои изсъхватъ или най-малкото измръзватъ презъ зимата и немогатъ да узрѣятъ плодоветѣ. Листната въшка е извънредно много родовита, годишно се наброяватъ отъ 15—20 поколения, или седнемъ ли да пресметнемъ, колко се получаватъ отъ една женска, комай ще намеримъ числото единъ милионъ. Листнитѣ въшки нападатъ предимно младитѣ листи и клончета, често нападнатото дърво се посещава отъ мравки, които не сѫ вредни (както мислятъ нѣкои) за самото дръвче. Тѣхното присѫтствие е вследствие на това, че въшкитѣ отдѣлватъ единъ лепкавосладнивъ сокъ, който мравкитѣ употрѣбяватъ за храна. Онищожатъ ли се въшкитѣ, само по себе си се премахватъ и мравкитѣ.

Борбата предприемаме по следния начинъ: взимаме 50 кгр. тютюневи остатъци (фурда). Получава се чрезъ акцизната или агрономична власть. Поставя се въ нѣкой сѫдъ, кофа, чебуръ и пр. и се залива съ 150 литра врѣща вода. Покрива се и оставя да кисне 15—20 часа. Мине ли това време, източва се водата, изкисва се добре тютюня и получената смесь наричаме *тютюнева отвара*. Отварата се повторно вари до сгѫстяване, така щото отъ 150 л. течность, да се получи *тютюновъ екстрактъ* само 50 л. Така получения сгѫстенъ разтворъ, може да се пази за дълго време безъ да се разваля. При употрѣбяване взима се единъ литъръ екстрактъ, разрежда се съ 3 литри вода. Съ така получения разтворъ се пръскатъ нападнатитѣ растения съ обикновена лозова пръскачка и дава много добри резултати безъ да се повреждатъ младитѣ филизчета или листа. Начина на приготовлението му е евтинъ, леснодостѫпенъ и главно безопасно за хората и растенията.